

et non iugis mentis Principem obtinerem; quod omnibus
aque' horis non succedere facile intelligis. ut intelligat autem
et praestantissimus Jurorum Tullenus, et a quo animo hanciam
lente sibi praestitum officii ferat, ab affectu primi suo, deinde
et ab incomparabili facundia postulo, praeceps ut nunc est,
districtus negotiis castrensis, qua me scortim salutare vium
optimam agri sinant. Amate me, maximi minimique
hostium, singuli et conjunctio, ut

Utriusque amicum et cultorem
observantissimum.

Assenede 8. Julij 1643.

C. H.

Crommon. Amplissimes Domine.

(3314).

Placuit illustrissimo Jurisconsultorum Diodoro Tulleno, geni-
num ad me exemplar mittere Jurisprudentiae Extemporalis
nova editione immensum aucto. ~~Hocum~~ Horum alterum
destinauerat vicino Iudum tuo et amico Leidae sibi olim
familiari Boschio, qui cum nuper extemporalis Juriscon-
sultus suo quodam modo factus, tempore sacculoque excesser-
it, occurrebas inter primas, in quem hoc munusculi non
ambiguo iure transferretur. Benevolus, si quisquam scrip-
toris tuus lector et praece indefessus, si peritas in sententia
et magni facere posse virum melius de re iuridica meri-
tum ac merentem, quam cui temere quis nostratum
opponi possit, erit quod mihi gratuleret de beneficio alieno
extemporali item consilio feliciter collocato. Vale vix
eximie, et si quâ in rem tuam, aut tuorum utilium opellam
meam iudicabis, habe me inter amicos extemporales quoque
et quâ par est libertate, utere fruere.

Assenede 11. Julij 1643

Suo.
C. H.

(3315).

Graswinckelio.

De tribus questionibus, vix Maxime. Dabo mihi in hinc
non Oedipo, propositis, poteram soluta altera ad caste-
ras duas respondisse videri. cum nec prima mei
captus esset, nec Lettia post secundam utilis vel neces-
saria. Ab hac secunda vero poteram e vestigio me
expedire simplici negatione, ut quâ nihil verius esse
constant mihi longo usu (nisi quis breviciulam
censem

censem **XIX** annorum splenditam servitatem) sed plenissime
satisfacientum ratus. Toislaw 201 et mihi; adortus, mihi credo
hominem sum quā easim, quā punctim, quā per unicos
et vim apertam, si forte quid exalpi posset, quod vel
nutre vel refrena voce certiores nos quam fidum faceret.
Quid dicam? frustra fui, nec quidquam retuli, nisi quid
non petebamus, non esse quod quis eligat propositi eligendis.

Sitamen addo, bene tibi velle Magnum Principem, et sapere
numero sermones illi mecum defuisse, quibus te interesse
nec ratio sinat, nec tuus pudor, nec praudē me videt eum
minus de illo spes, quam quotusque rivalium. Rogo te,
ut ex animi medulla tam hoc facere me confitas, quam
a te postulare, ut me amare pargas, et credere.

Amenedae.

D: T: adictissimum

Prud: D: Quintili: 1643.

G.H.

(346)
Barlao.
Fecisti rem, Amice, ut orbis literato peccatum, sic mihi sanc
longe gratissimam; cum orationum quas dedisti toties tan
tasque, molens universam madici voluminis compendio
cogisti. et habeo quas debeo, immo quas soleo gratias
steriles illas ut vides et sine redibitione. quod cum
exspectare tu quoddammodo videaris, qui esse hunc tam
fertilis nugorum aerem existimes, quam Brabantus
olim aut Plinensis fuit, narratibi, non omnem omnia
tellurem ferre, liquido me hic percipisse, atque inde à
discensu nostro via pugilluno epigrammatum mississe,
quem totis illa planis horro intulisse alibi recordari.
Unum, quod jam in procinctu toto castrorum apparatu
obruto Haga excederat, atque ab eo tempore in heteroge
neis chartarum cumulis latitauerat, casu nuno in
manus meas relapsum, neque de ineptissimi visum
hic adscribo, ne scilicet impunè feras, qui salire mihi
delicias Treslongianas voluisti acerrimo criminis adspess
condimento. Nescio an haec Haga accepturus sis. si com
miseraris hactenus eō loci, ubi equidem vitauliari tecum
bonā fidem manelim, quam excedenda Flandria, ac Theon
ilio Galli, oījus tutiusque submittendae luntam hanc
et languidam operam manare. Obsecro te Mi' Barlao
ut Tyrunculos meas tui summos admiratores, presentia
tuā et alloquio subinde animare digneris. Logicasque
præsternim amorem, et ad omnia uti lissimam cognitionem
ibent. idem.